



ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Διεύθυνση Ε - Εφαρμογή και υποστήριξη στα κράτη μέλη
ENV.E.3 - Επιβολή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας
Ο προϊστάμενος Μονάδας

Βρυξέλλες,

Σύλλογος Κατελείου
Κα Κατερίνα Ξενοπούλου
info@kateliosgroup.org

Αξιότιμη Κυρία,

Αναφέρομαι στην ηλεκτρονική επιστολή που μου στείλατε στις 14 Φεβρουαρίου 2023 (Ares(2023)1122669) και στην οποία μας ενημερώνετε ότι εκδικάστηκε η υπόθεση σας στο ΣτΕ και αναμένετε την απόφαση. Στην επιστολή σας ρωτάτε επίσης εάν :

«είναι δυνατόν να απεντάσσεται ένα οικότοπος μοναδικής περιβαλλοντικής αξίας και να μην ρυθμίζεται η χρήση του ως Ζώνης Απόλυτης Προστασίας της Φύσης, επειδή το διάγραμμα διαφέρει από την περιγραφή που είναι κυριολεκτικά το περιεχόμενο και η ουσία?»

Θα εκτιμούσαμε πολύ την άμεση ανταπόκριση σας στο ανωτέρω ερώτημά μας και όποια βοήθεια προκειμένου να μας υποδείξετε τον τρόπο διόρθωσης του διαγράμματος και των Standard Data Forms, διότι δεν περιγράφονται οι αμμόλοφοι στο GR2220004, αλλά στο GR2220007 που αφορά 100% θάλασσα»

Θα ήθελα καταρχήν να σας ενημερώσω για τα μέτρα που η Επιτροπή έχει ήδη λάβει όσον αφορά την ανεπαρκή προστασία των Ειδικών Ζωνών Διατήρησής (ΕΖΔ) σε όλη την επικράτεια οι οποίες ανήκουν στο δίκτυο Natura 2000 (εκ των οποίων και οι περιοχές GR2220004, GR2220007 που αναφέρονται στην επιστολή σας).

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας¹ τα Κράτη Μέλη πρέπει να ορίσουν τους Τόπους Κοινοτικής Σημασίας ως ΕΖΔ εντός 6 ετών κι παράλληλα να καθορίσουν προτεραιότητες και στόχους διατήρησης για κάθε περιοχή:

«Όταν ένας τόπος κοινοτικής σημασίας, υπ' αυτή του την ιδιότητα, επιλέχθηκε δυνάμει της διαδικασίας της παραγράφου 2, το οικείο κράτος μέλος ορίζει τον εν λόγω τόπο ως ειδική ζώνη διατήρησης το ταχύτερο δυνατόν και, το αργότερο, μέσα σε μια εξαετία, καθορίζοντας τις προτεραιότητες σε συνάρτηση με τη σημασία των τόπων για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση, σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, ενός τύπου φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος I ή ενός είδους του παραρτήματος II και για τη συνεκτικότητα του Natura 2000, καθώς και σε

¹ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7 έως 50

συνάρτηση με τους κινδύνους υποβάθμισης ή καταστροφής που επαπειλούν τους εν λόγω τόπους.»

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της ίδιας οδηγίας, η Ελληνική Δημοκρατία οφείλει επίσης να καθορίσει αναγκαία μέτρα διατήρησης για όλες τις ΕΖΔ: «Για τις ειδικές ζώνες διατήρησης, τα κράτη μέλη καθορίζουν τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ενδεχομένως συνεπάγονται ειδικά ενδεδειγμένα σχέδια διαχείρισης ή ενσωματωμένα σε άλλα σχέδια διευθέτησης και τα δέοντα κανονιστικά, διοικητικά ή συμβατικά μέτρα που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος I και των ειδών του παραρτήματος II, τα οποία απαντώνται στους τόπους»

Ο καθορισμός προτεραιοτήτων, στόχων και συγκεκριμένων μέτρων διατήρησης είναι απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική προστασία των ΕΖΔ αφού θα παρέχουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές (π.χ. του Φορέα Διαχείρισης) τα απαιτούμενα εργαλεία προκειμένου να μπορέσουν να διαχειριστούν τις περιοχές Natura 2000 και να εντοπίσουν πιθανές παραβιάσεις. Όπως η Ελληνική Δημοκρατία δεν είχε συμμορφωθεί με τις προαναφερόμενες απαιτήσεις η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει νέα διαδικασία παραβίασης (2014/2260) και στις 25 Νοεμβρίου 2019 παρέπεμψε την υπόθεση στο Δικαστήριο της Ε.Ε.

Στις 17 Δεκεμβρίου 2020 (υπόθεση C-849/19) το Δικαστήριο καταδίκασε την Ελλάδα για τη μη θέσπιση των κατάλληλων στόχων και μέτρων διατήρησης για όλους τους τόπους που έχουν χαρακτηριστεί ως ειδικές ζώνες διατήρησης (ΕΖΔ). Η θέσπιση κατάλληλων στόχων και μέτρων διατήρησης θα βοηθήσει τις ελληνικές αρχές ώστε να μπορέσουν αυτές να εκτιμήσουν, με τρόπο καταλληλότερο, τις επιπτώσεις των έργων στα είδη και στους οικοτόπους χαρακτηρισμού των ΕΖΔ.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, προκειμένου να συμμορφωθεί με την εν λόγω απόφαση, η Ελλάδα θα πρέπει να θεσπίσει επαρκείς στόχους και μέτρα διατήρησης για όλες τις ΕΖΔ, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας. Εάν αυτό δεν γίνει η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο και να ζητήσει την επιβολή οικονομικών κυρώσεων για την Ελλάδα.

Σημειώστε ωστόσο ότι οι Ζώνες Απόλυτης Προστασίας της φύσης (ΖΑΠΦ) δεν ανήκουν στο δίκτυο Natura2000 και δεν έχουν καθοριστεί βάσει νομοθεσίας της Ε.Ε. αλλά βάσει ελληνικής. Οι μόνες αρμόδιες αρχές για τις ζώνες αυτές είναι οι ελληνικές.

Θα θέλαμε επίσης να σας ενημερώσουμε ότι ο οικοτόπος 1110 (Αμμοσύρσεις που καλύπτονται διαρκώς από θαλασσινό νερό μικρού βάθους) αναφέρεται τόσο στο Standard Data Form της περιοχής Natura 2000 (SDF) GR2220004 όσο και σε αυτό της περιοχής GR2220007. Σε περίπτωση πραγματοποίησης της διαδικασίας δέουσας εκτίμησης (ΔΕ) που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τους οικοτόπους, θα πρέπει η μελέτη Δ.Ε να εξετάζει και τις επιπτώσεις του έργου στον οικότο αυτό.

Όσον αφορά τη διαδικασία τροποποίησης των SDF σε περίπτωση διαπίστωσης λάθους αρμόδιες είναι οι εθνικές αρχές.

Με εκτίμηση,

Paul SPEIGHT